KOMMISSIONEN

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR VANDRENDE ARBEJDSTAGERES SOCIALE SIKRING

AFGØRELSE Nr. 174
af 20. april 1999
om fortolkning af artikel 22a i forordning (EØF) nr. 1408/71

(2000/141/EF)

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR VANDRENDE ARBEJDSTAGERES SOCIALE SIKRING HAR —

under henvisning til artikel 81, litra a) i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ([1]), i henhold til hvilken den har til opgave at behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og senere forordninger,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3095/95 ([2]) om optagelse af en artikel 22a og en udvidelse af anvendelsesområdet for artikel 22, stk. 1, litra a) og c), således at den finder anvendelse på alle statsborgere i en medlemsstat, når de er forsikret i henhold til en medlemsstats lovgivning, samt på deres familiemedlemmer, som bor sammen med dem, selv om disse ikke er arbejdstagere eller selvstændige, og

ud fra følgende betragtninger:

For at lette midlertidige ophold og adgangen til behandling med tilladelse fra den kompetente institution på Den Europæiske Unions område er bestemmelserne i artikel 22, stk. 1, litra a) og c), blevet udvidet til at omfatte alle personer, der er forsikret, og det er nødvendigt at fastslå en fælles forståelse af udtrykket »forsikret« og af den gruppe personer, som omfattes af artikel 22a.

Betingelserne for retten til ydelser varierer fra én medlemsstat til en anden, og i nogle tilfælde gives ydelserne i henhold til en særlig lovgivning, og det er nødvendigt at fastlægge grænser for anvendelsesområdet for bestemmelserne i artikel 22a.

Idet beslutning i sagen er truffet på de i artikel 80, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 fastsatte betingelser —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Eftersom artikel 22a finder anvendelse på personer, som er statsborgere i en medlemsstat, og som er forsikret i henhold til lovgivningen i en medlemsstat, samt deres familiemedlemmer, som bor sammen med dem, skal ordlyden »forsikret i henhold til en medlemsstats lovgivning« forstås som omfattende: Enhver person, som er statsborger i en medlemsstat, og som har ret til naturalydelser ved sygdom i henhold til lovgivningen i en medlemsstat på grundlag af en frivillig eller en tvungen forsikring eller en frivillig fortsat forsikring i en anden egenskab end arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, mod én eller flere af de risici, der svarer til de sociale sikringsgrene, som er omhandlet i forordning (EØF) nr. 1408/71.

([1]) EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 (EFT L 28 af 30.1.1997, s. 1).
([2]) EFT L 335 af 30.12.1995, s. 1.

2. Endvidere skal der herved forstås enhver person, som er statsborger i en medlemsstat, og som er omfattet af lovgivningen i en medlemsstat, i henhold til hvilken der tilkendes naturalydelser ved sygdom på andet grundlag end forsikringer af ovennævnte art, dog med udelukkelse af personer, som udelukkende har ret til naturalydelser ved sygdom efter ordninger for social eller sundhedsmæssig bistand eller efter ordninger til fordel for ofre for krig eller dens følger.

3. Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og finder anvendelse fra den tyvende dag efter offentliggørelsen.

Formand for Den Administrative Kommission

Arno BOKELOH